



Kriihvel

Varbla kooli ajaleht

Nr.10

detsember 2004

Autahvel

Kaarel Kask
Markus Sabiin
Hendrik Tõnisson
Jan Schär
Merili Lobjakas
Kaidy Õismets
Anna-Liisa Lehis
Kaspar Arusalu
Veronika Noppel
Claudia Soomre
Eliise Krüüger
Marleen Metsmaa
Kaja Põldaru
Andra Vaima
Pearu Raavel
Ralf Aksin
Kadri Jürgenson
Triinu arusalu
Kristiina Vassiljeva
Lily Sutt
Sergo Berggrünfeldt
Gerda Meriorg
Anna Vahter
Keijo Viita
Anni Müüripeal
Anneli Veinšteins
Carina Holter
Merilyn Brandman
Madis Veeäär
Kristian Pikner
Sandra Soomre
Sirli Põldaru
Aire Lehis
Priit Raavel
Siim Tõnisson
Hardi Vassiljev
Taavi Kaljura
Marie Selberg
Margit Treinberg
Teevi Jõemägi
Gloria Vimberg
Elen Luik
Karolin Pikner
Rainer Sutt

Dynamint hullu- tas noori

Varbla kooli diskod koguvad järjest enam kuulsust. Kui esimestel aastatel olid kohal vaid õpilased lähikoolidest, siis tänavune pidu kogus ligi 300 osalejat. Külalisi oli paljust Läänemaa ja Pärnumaa koolidest.

Tõeline "rosin" oli aga praeguse menuansambli Dyamint esinemine. Diskopuldi taga tegid debüüdi Siim Rohtväli ja Erki Strandson, kes oma uue ametiga tublilt toime tulid. Täna lehe 3.küljel avaldavad oma arvamusi peo kohta 6. ja 8.klassi õpilased. Mõtteid on seinast sein. Igaühel on ju õigus oma arvamusele, samas peaks tehtud kriitika olema aluseks veel paremale korraldusele.



Laululapsed said tunnustuse

Pärnumaa laste lauluvõistlus Väike Ansamblistest võitis 2.klassi poiste ansambel koosseisus Kaarel Kask, Hendrik Tõnisson ja Markus Sabiin. Duettidest kuulus võit solistide võitja Merili Lobjakas, siis sel aastal oli võitjaid koguni kaks. Merili Lobjakale ja Claudia Soomrele.

Käisime uusi tarkusi kogumas

26. ja 27.novembril toimus Pärnu-Jaagupis õpilasomavalitsuste liikmetele enesejuhtimise laager.

Paar nädalat tagasi kutsus kooli huvijuht Lea Sabiin kokku omavalitsuse ning teatas laagri toimumisest. Õpetaja oli juba välja valinud kaks õpilast, kes kaasa saavad. Kuna registreerujaid oli vähem, sai kaasa kolmaski meie kooli õpilane.

Nii sõitsimegi kolmekesi: allakirjutanud ja Siim 9.klassist.

Esimesel päeval oli meil tihe graafik. Alguses valisime välja toad ja seejärel suundusime koolisööklasse sööma. Enamus osalejatest olid tüdrukud, poisse oli vaid 4. Laagri avamisel tutvusime üksteisega ning Madis Masingu juhtimisel toimus esimene simulatsiooni mäng.

Seejärel läksime muusikakooli, kus sealset õpilased andsid meile kontserdi. Ka meil endil oli võimalus erinevaid pille proovida. Peale seda jätkasime oma kursust. Mitme tunni jooksul saime teada, kuidas on võimalik enda sõna kooli ürituste korraldamisel rohkem maksma panna, kuidas osata teisi paremini kuulata. Rühmatöodes pidime igäüks oma seisukohti kaitsma. Direktoriks valiti Marie, keda siis teised pidid oma ürituse korraldamisega veenma. Madis Masing seletas ka eesmärgi saavuta-

misest, mina-pildi ja maailma-pildi teadvustamisest ning eesmärkide püstitamisest ja saavutustest.

Külastasime veel kohalikku kirikut ja uut spordikeskust. Peale selle jätkus ka vaba aega. Jalutasime alevi ringi ja tutvusime lähemalt uute sõpradega.

Päev lõppes väikese üllatusega, mis algas sellega, et saime hosteli õuel kokku ning liikusime läbi surnuaia ja aleviku. Pärast pikka ringkäiku, mis möödus laulu ja kätest kinni hoidmisega, jõudsime Pärnu-Jaagupi Kultuurimajja, kus

toimus kinoõhtu filmiga "Shrek 2".

Teise päeva rikkaliku hommikusöögi järel kogunesime taas kooli aulasse.

Meile räägiti õpilasomavalitsuse tööst, struktuurist, koosolekute korraldamisest jm. Lektor oli Janno Tigane. Kõige lõpus pidime arvutis vastama küsimustele ja need e-mailiga ürituse korraldajale Tarvi Tasasele saat-

ma.

See oli väga huvitav ja vahva üritus. Laagris osalemine igäühel meist tõsta teadlikkust enese ressursidest, aitab sõnastada taotlused ja eesmärgid ning toime tulla võimalike takistuste, konfliktide ja probleemidega.

Marie Selberg

Taavi Kaljura



Igal ühel oma arvamus

Leili: Minu arust oli see disko normaalsem kui kõik eelmised diskod, kahju ainult, et meil nii vähe aega oli ja karaoket ei jõudnudki laulda.

Teevi: Märkasid, et kogunetakse lava ette ja läksid ka vaatama. Alguses ei toimunud midagi. Siis tuli üks inimene, kes muudkui rääkis, et nüüd nad tulevad, aga ikka ei tulnud. Lõpuks tulid ja hakkasid tantsima ja laulma. Kõik üritasid võimalikult lava äärde saada, mina aga vaatasin kaugemalt. Pidid ennast tõsiselt hoidma selle eest, et Priidik peale ei astuks.

Margit: Diskole oli kutsutud päris palju koole ja vist kõik olid kohal, keda kutsuti.

Hardi: Selline muusika ei ole minu isiklike eelistuste hulgas, aga paistis, et rahvale meeldis see väga, sest kõik elasid hoogsalt kaasa. Minu meelest oli pidu igav, aga üldiselt võib sellega rahule jääda. Suurimat kahju tunnen selle pärast, et pidu lõppes liiga vara. Siiski olen poolt, et selliseid

üritusi võiks toimuda ka edaspidi.

Lea: Enne kui Dynamint esinema hakkas, olid kõik juba närvis, millal nad esinema hakkavad ja lõpuks nad tulidki. Mõned läksid seal lava ees päris segaseks. Ime, et jalgu ära ei tallatud.

Marie: Pidul lõppes liiga vara, sest paljud oleks tahtnud veelgi rohkem tantsida ja karaoket laulda. Disko oli iseenesest väga hästi õnnestunud ning selliseid võiks veel tulla.

Margit M.: Lahe oli, viimase peal.

Kristian: Disko oli mõttetu, sest diskorid lasid mõttetut muusikat ja esinejad laulsid liiga vähe ja muusika oli ainult rapp.

Hirja: Varbla on alati olnud väga edev.

Minule isiklikult see disko ei meeldinud, kuid meelelahutuseks kõlbab küll. Muidu on tore, et Varblas on tegevust rohkem kui mõnes teises kohas.

Anni: Kahjuks otsustasin minna. Järgmine kord võiks bänd ära jääda ja selle asemel

võiks palgata hea diskori. Sellise inimese, kes ei vaata, kui kuulatud see on või kui kõva tümps on taga, vaid vaatab, kas selle järgi saab tantsida ja kas see on mõnus ja kaasakiskuv... Ühesõnaga olen käinud ka parematel pidudel.

Arli: See pidu oli lahe, hea muusika ja esinejad, igatahes tantsida sai palju. Minu õde läks vihast lausa roheliseks, kui kuulis, et see pidu on alla 18-aastastele. Mina olen Dynamindi suur fänn.

Carina: Algul oli natuke igav, aga pärast läks lõbusaks.

Merilyn: Muusika oli minu jaoks kehv, siis ma ei saanud üldse tantsida. Tuli nii igavat muusikat, et ma oleks magama jäänud.

Meie mängisime täispuhutava rannapalliga tüdrukute riiehoius.

Ragnar: Minule meeldis see disko väga, sest lauljad olid toredad ja oli palju rahvast. See pidu oli ikka parim, mida ma näinud olen.

Mänguõpetajad olid hoos

Õpetajate päev on ilmselt kõige huvitavam päev tavaliste koolipäevade reas. Vaesed mänguõpetajad, mida kõike nad läbi elama ei pea: barrikaadid, sõnakuulmatud õpilased, korralagedus ja märkused.

Kuid ikkagi on see üsna lõbus päev.

Aktus läks päris hästi. Laululapsed esinesid õpetajatele, õpetajatele jagati lilli ja plakututi. 6-aastased hakkasid küll vahepeal tagaajamist mängima, aga need kutsuti kiiresti korrale.

Iga tund oli eelnevast erinev ja seda mitte

ainult ainete ja õpetajate poolest. Igavlevad mänguõpetajad käisid tundides sissevälja. Mobiilid olid asendamatud abilised, nendega sai "kolleegidele" helistada ja mängida.

See päev oli nii huvitav, et ei saanud üldse pilku vihiku- või raamatulehel hoida. Kahju, et õpetajate päev on vaid üks kord aastas.

Anni Müüripeal 6.klass



Kooli "juhtkond", esiplaanil "direktor" Toomas Greenfeldt.

Kadrid pidasid laata

Tavakohaselt tähistatakse meie koolis igal aastal kadripäeva laadaga. Nii ka seekord. Õpilased olid välja pannud mitmeid erinevaid müügilette, kus müüdi igasugu huvitavaid asju alates maiustustest, küpsistest ja hapukurkidest kuni isevalmistatud mänguasjadeni.

Selgitati väla parim müügilet ja selle omanik oli Merili Lobjakas 2.klassist.

Nagu laadal ikka, käis kauplemise kõrval ka vilgas meelelahutus. Anekdootide rääkimises jõudsid finaali Hardi Vassiljev ja Taavi Kaljura 8.klassist, võitjaau kuulus seekord Hardile, kes ainsana oma lugusid peast rääkis.

Suurt elevust tekitas karaoke. Laval vahe-

tusid erinevad ansamblid ja erinevad laulud. Koolilaste kõrval esinesid ka õpetajad ja valla-ametnikud. Võitjateks kuulutati ansambel, kus solisti laulis Siim Rohtväli 9.klassist.

Loomulikult olid enamus osalõejatest lõbusates kadrikostüümides. Žüri otsustas, et kõige stiilsemad või siis kadriikumad olid noorematest Triinu Arusalu ja vanematest Marie Selberg. Ka õpetajad Urve ja Marge nägid oma kostüümides toredad välja.

Kõikidele võitjatele oli auhinnaks ürituse juhi Marie tugev käepigistus.

Pidu oli huvitav ja lõbus ka kõigile pealtvaatajatele.

Priit Raavel

Igäuks oskab klõpsata

Sellel veerandil alustas oma tegevust uus huvialaring – fotoring Sivar Tõnissoni juhendamisel.

Igäuks oskab teha pilti. Aga kes oskab seda teha vigadeta ja professionaalselt? Selleks tuleb õppida kaamerate omadusi ja võimeid, teada säriaega, objektiivava ja fookuskaugust, sügavusteravust ja palju muud. Need on teadmised tehnilisest küljest. Kuid pildil peab olema ka idee, mõte, õige teostus ja korralik paigutus. Kui fotoringi liikmed kõik eelneva selgeks saavad, võib juba fotonäituse korraldamise peale mõelda.

Anni Müüripeal

Probleem

Kuidas pääseda vägivallast

Igas koolis, nii ka meie omas, leidub vägivalda. Põhiliselt on vanemate õpilaste poolt kiusatuteks väiksemad ja nõrgemad. Õpetajad ega korrapidajad ei suuda konflikte õpilaste vahel ära hoida. Kui tavaliselt arvatakse, et kõiges on süüdi ainult suuremad, siis pole see mõneti õige. Tihti hakkavad ka nooremad tüli norima ega kuula seda, kui neile noomitus tehakse. Nad togivad ja löövad mitte ainult endavanuseid, vaid teevad seda ka vanemate õpilaste kallal. Kõige halvem eeskuju on see, kui neid sellele teole õhutatakse. Kindlasti olete ka ise sellistele juhtumitele peale sattunud, kui keegi kakleb, aga vahele ei lähe keegi, vaid ütlevad "löö rusikaga" või vaatavad lihtsalt kõrvalt. Üldkorrapidajatel on sellistega pidevalt tegemist.

Et selliseid asju ära hoida, võiksid klassjuhatajad oma klassi õpilastega nendel teemadel rääkida, sama võiksid ka lapsevanemad kodus teha

Marie Selberg

Sellest õppeaastast annab Krihvlit välja uus toimetus. Ajakirjandusringis õpitakse, kuidas leheruumi täita, millised on erinevad ajakirjandusžanrid ja muudki. Uuel aastal tutvume küljendamisvõimalustega. Toimetusse kuuluvad Marie Selberg, Taavi Kaljura, Priit Raavel, Anni Müüripeal, Anneli Veinšteins ja Hirja Oja.

Kuidas tekkisid tähed

Paljud inimesed olid mõelnud, et öösiti on pime, vahel lausa hirmuski.

Algul ei tehtud sellest välja, aga ühel päeval sündis ilma poiss, kes oli väga inetu. Mida suuremaks ta kasvas, seda inetumaks muutus. Ta tahtis olla kena ja seega läks ta maailma ringi rändama, et leida mõni nõid võlur või kes iganes, kes teda ilusaks muudaks.

Ta oli läbi käinud kõik kohad, näinud kõige võimsamaid, aga keegi ei osanud teda täiuslikuks muuta. Talle tundus alati, et midagi on puudu. Mõnikord jäid talle suured varbad, pikk nina või isegi suured kõrvad ja punniline nägu.

Kord kohtas ta teel väikest mehikest, kes andis talle nõu ja käskis minna tal öösel oma vanaisa hauale. Aga ta vanaisa ehmatas iga kord ta koleduse peale ja läks sinna tagasi, kust tuli. Ühel päeval aga vanaisa enam ei kartnud ja ütles poisile, et ta peab tegema iga öö maapeal kauniks ja et ööd ei tohi olla enam nii pimedad.

Poiss läks kohe maailma kõige kõrgemat kohta otsima, et taevast laternaga valgustada. Pikast reisist oli tal kõht tühi ja ta nägi

kõrgel šokolaadist seinast. Õnneks või õnnetuseks näris ta sinna augud sisse, aga keskele näris ta kõige suurema augu.

Järgmisel päeval oli ta juba lootust kaotamas ja ta läks tagasi oma vanaisa hauale.

Vanaisa tuli jälle öösel välja, aga sel ööl olid taevast väikesed augud justkui sees, kust valgus läbi paistis. Siis tuli poisile meelde, et ta sõi õhtul šokolaadi ja just selles kohas, kus valgus kõige heledamini paistis. Vanaisa sai kohe aru, et need olid sinna tema pojapoeg teinud ja selle eest muutis ta poisi ilusaks.

Taevast olevatele augukestele aga pani ta enda järgi nimeks TÄHED ja kõige suuremale poisi järgi KUU.

Aga paljud inimesed ei ole sellest aru saanud, kuidas see valgus sinna sai. Nad arvavad, et seal põlevad igavesed küünlad – igale inimesele üks. Kui inimene sureb, kustub küünal.

Anneli Veinšteins
6.klass

Tähed

Elas ükskord mees, kes tahtis, et õues oleks valgem, kui kuud ei ole. Ühel õhtul läks ta välja ja mõtles, et kuidas küll valgust saada. Talle tuli mõte, et võiks Kuu taevast alla tuua. Ta läks ühe sõbra juurde, kes ehitas lennukeid ja muid lennuvahendeid. Kui mees jutu ära rääkis, lendasid nad Kuule. Kui nad kohale jõudsid, märkasid, et Kuu on liiga suur, et alla tuua. See mees mõtles, et nad jäävad siia eluks ajaks ja teevad tähti. Küll nad raiusid ja kolkisid, kuni said mitmed tuhanded tähed valmis ja nad märkasid, et Kuu on väikeseks jäänud ja enam tähti ei raiunud. Mitme aasta pärast tulid nad Maale ja võtsid endale süüa kaasa ja läksid tagasi Kuule.

Varsti, kui nad kohal olid, hakkasid nad tähti paika panema. Mehel tuli mõte teha kujusid ja täppe. Esimestena panid nad taevasse Põhjanaela ja Suure Vankri.

Aasta pärast oli kõik valmis ja mehed olid põnevil, kas tähed põlevad ja läksid seda Maalt vaatama. Nad ootasid päikeseloojangut. Kui Päike oli magama läinud, nägid nad Kuud, mis oli kirju selles mõtte, et nad olid seal viltu raiunud.

Tähed valgustasid ilusasti. Varsti läksid mehed uuesti Kuule, et teha tähesadu.

Sellest ajast loobivad mehed neid õigel ajal alla või teevad tähti juurde.

Nii saigi taevast endale tähed. Kirjud laigud Kuul on aga raiutud ja raiumata osad.

Kristian Pikner
6.klass

Jõuluootus

Olid tulemas jõulud. (See juhtus paar aastat tagasi.) Ootasid neid väga. Jõuluringituseks soovisid endale kena rääkivat Furbyt.

Istusime sugulastega laua ääres ja sõime isuäratavaid toite: hapukapsast, verivorsti, salateid ja palju muud. Kuigi väljas möllas lumetaat, oli toas väga soe ning see tekitas tõelise jõulutunde.

Nüüd hakkasin oma salme kordama. Mul oli kolm ilusat ja pikka salmi pähe õpitud. Kui olin salmikesed üle korranud, hakkasin oma kingituste peale mõtlema. Lootsin, et saan selle toreda Furby, keda ma poes igatseval pilgul vaatasin. See oli mu suurimaks sooviks. Äkki äratas mind mõtetest koputus uksele. Lõpuks ometi ta tuli...

Minu nimi! Läksin ja lugesin oma luuletuse ära ning katsusin pakki. Tõesti oli seal midagi pehmet.. Kuid nüüd pidin ma ootama, et ka teised oma kingid kätte saaksid. Ma pidin veel mitu korda minema jõuluvana salmi ütlemale. Küll enda eest, küll vanaema eest ja mõne teisegi

eest. Lõpuks ometi olid kõik oma kingikotid kätte saanud ja jõuluvana ära saadetud.

Võisime oma pakid avada. Harutasin oma suurima paki lahti ja ... seal polnudki Furby. Seal oli mingi nõme kollane part ja teisteski pakkides polnud minu igatsetud mänguasja.

Miks? Milleks mulle seda parti vaja on? Küsisin ema käest: "Kus mu Furby on?" a tema lausus, et see part oli talle poes nii väga meeldima hakanud. Ilusad lokkis juuksed, säravsinine kleit ja sama värvi patsikumm (mis lähemal vaatamisel osutus katkiseks), ilusad jalakesed ja imearmas nakk. Ja ta arvas, et see part ka mulle meeldib. Aga kuidas rõve part kellelegi meeldida võib? Olin nii pettunud. Kuigi teised püüdsid mind lohutada, see ei aidanud. Siis vaatasin, mis teistes pakikestes oli. Leidsin sealt paar kokkupandavat pilti, veega täidetud topsi, kus sees on jõuluvana ja kui seda loksutada, hakkas lund tuiskama.

Hakkasin saadud parti lähemalt uuri-

ma. Nüüd hakkas ta mulle juba veidi meeldima, Jah, ta oli tõesti imeilus.

Hiljem tuli ema mu juurde ja ütles, miks nad olid valinud just selle pardi. Minu igatsetud kink, mis rääkima pidi, oli pobisenud midagi arusaamatut ja minu vanemad arvasid, et ta ei meeldi mulle siis üldse. Seega otsustasid nad osta midagi muud. Nad olid seal poes ringi vaadanud ja nii see part emale silma jäigi.

Nüüdseks on ta mu lemmik-kaisukaru. Ta istub kogu aeg mu voodi kõrval ja valvab minu und. Hommikul vaatab ta oma säravate silmadega mulle otsa ja ma ärkan üles.

Kui ma peaksin teda teiste kingitustega võrdlema, ütleksin, et see on tõesti üks parimatest kingitustest, mida ma kunagi saanud olen.

Gloria Vimberg
8.klass